

Amt Rendsborger Sagen

Meyer, Gustav Friedrich

Rendsburg, 1925

48. Maschbur un Geestbur

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67985](#)

Krankenkoppel.

46

Bi Mörel liggt ni wied von de Riesenbetten de „Krankenkoppel“. Dar sünd all de franken Tiern inscharrt warn, as in't achteinst Jahrhunnert de Kinderpest in'n Lann weer. De hogen Walln sünd dar vondag noch to sehn. To de Tied is all dat Veeh in'n Dörp dod bleben, blots een Bull un een Koh sünd nableben.

Brüdigamskoppel.

47

In Brammer liggt an den Weg na Holdörp to en lütt Holt, dat heet „Brüdigamskoppel“. De heiraten wull, hett dar vor Tieden en eeken Bom planten müß, ehr hett he dar ni Verlöv to kregen.

Maschbur un Geestbur.

48

De Maschbur hett von den Geestburn Geld lehnt hadd, un as se mal tosam op Musik sünd, mutt he jo mit den Geestburn sin Fru danzen. Gern deit he dat jo nich. „Rüm Dreidritt un Beierwand!“ röppt he. De Geestbur hört dat. He halt den Maschburn sin Fru un swenkt er rüm, he is in de Fohrt weß un röppt: „Rüm Atlas un Katton, wat du dar ni to hest, dat mutt ik dar to don!“

De Jevenstedter Smid.

49

In Jevenstedt is mal en Smid weß, de is wat godmödig weß: De Lüd sünd hen na em kamen un hebbt em en Stück Geschirr bröcht, en Biel to sliepen, en Schüfel op den Stöl maken, un denn hebbt se „Veln Dank!“ seggt un sünd weggahn, un Geld hett de Smid ni kregen. „Dat kann op de Dur ni angahn“, denkt de Smid, „denn mutt ik hungern“.